

Đôi Nạng Gỗ

(Viết thay bạn TPB Ngô Tấn, K23 TVBQGVN, còn ở lại VN)

Từ trong Nước tao kể mày một chuyện
Trận chiến Bình Long tao mất một giò
Cuộc đổ đời (4/75) phá nát... tủi buồn so
Thân tàn phế phải lò cò kiếm sống!

Đôi nạng gỗ đã giúp tao chèo chống
Ân nghĩa thâm tình từng bước thấp cao
Nó không thịt xương, không có máu đào
Nhưng chung thủy chẳng cách nào tả hết!
Mày biết không? Những trưa hè nóng mết
Nó cùng tao ngồi ghế đá công viên
Nó âm thầm cạnh tao đáng thật hiền
Tao tưởng tượng một nàng tiên khả ái!

Chưa bao giờ nó cần nhảu chống lại
Sớm tối cùng tao... tê tái dòng đời
Những lúc tao ngủ, nó cũng nghỉ ngơi
Khi đi lại nó giúp tao từng bước!

Vì tuổi già, bệnh đau ai tránh được
Nó cũng như tao nhức nhối cả người
Đã mấy lần nó rụng cái “cù loi”

Phải chấp vá, lòi ra... coi ngỗ ngộ!
Mấy chục năm đã chịu nhiều bão tố
Bọn chúng tao rách nát quá tả tơi
Vẫn hiên ngang chống chọi với vận đời
Đếch có ngán lũ đười ươi, quỷ sứ!

Không tham lam, chỉ cần sao tạm đủ
Vợ con tao vẫn rau cháo qua ngày
Mong chờ thể chế Cờ Vàng rợp bay
Vui đoàn tụ... có cả mày về Nước!

Trong đau khổ... sống bằng niềm mong ước
Đợi mày về thêm được một bàn tay
Giúp tao “giải phẫu” đôi nạng gỗ này
Tái tạo nó thành đôi chân vững chắc!

Thư đã dài, mày còn chi thắc mắc
Phone cho tao vào buổi tối nghe “cha”
Nếu thương tao.. mà chuyển lăm đô-la
Chỉ tổ béo lũ quỷ ma cộng phi!

Cho tao nhảu “con bò sữa” Việt Mỹ
Chớ mãi ngu gửi tiền tỷ về quê
Việt cộng đớp no say gọi “giải huế”
Cứ trường trị... tạo tái tê đất nước !!!

Hoàng Trọng Thanh